

[Helle Degn]

skæve rekruttering til disse råd, nævn og udvalg. Det samme gælder også for organisationernes vedkommende.

Til forslaget skal knyttes den kommentar, at det er den centralistiske model, man her foreslår, sådan at ansvaret for processen placeres centralt. Når ansvaret placeres centralt, er der naturligvis ingen andre, der påtager sig et ansvar, ud over netop dem, som har fået det pålagt. Det kan godt bremse effekten af forslaget, men lad os se lidt nærmere på det under udvalgsarbejdet.

Den norske model, som man henviser til i bilaget, må jeg lige gøre opmærksom på et blevet revideret i marts 1983, så det er den model, vi skal have som udgangspunkt for vores drøftelser.

En kontrolfunktion, som man lægger op til, koster arbejde og koster penge og skal måske række videre end til kun at omfatte ministerierne, for både amter og kommuner nedsætter jo også offentlige udvalg.

Debatten om positiv særbehandling dukker op under mange former som et markant ønske om ændringer mange steder i samfundslivet. Vi tror, det er meget vigtigt, at hver enkelt institution og arbejdsplads får tilrettelagt en bevidst, skræddersyet og gensidigt aftalt og forpligtende plan for en mere fair fordeling af job, både overordnede og underordnede job.

Socialdemokratiet støtter ideen, som bærer dette forslag, for før vi har lige mange kvinder og mænd i aktieselskabsbestyrelser, i højere offentlige stillinger og i ledende job i erhvervslivet – for ikke at tale om vore mange organisationer – og i folketinget og i vores regering, ja, så længe må vi – som titlen på en bog, ligestillingsrådet netop har præsenteret i Danmark – desværre tale om det ufærdige demokrati.

Gammelgaard (KF):

Det konservative folkeparti er tilhænger af, at kvinder og mænd har lige muligheder, og det er klart vor holdning, at kvinder og mænd skal ligestilles.

Vi giver det radikale venstre ret i, at det er gået for langsomt med ligestillingen. Vi tror, der er noget at lære af det norske eksempel, som vi ønsker at se nøjere på.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er udtryk for en positiv holdning til ligestil-

ling, at f.eks. skatteministeren har nedsat to vigtige udvalg med kvindelige formænd. Jeg tænker her på skattelovrådet og på udvalget om ægtefællebeskatning. Hvad angår det sidste, er der i øvrigt tale om, at $\frac{2}{3}$ af udvalgets medlemmer er kvinder.

Det konservative folkeparti går ind for frihed og er imod tvang. Vi vil f.eks. finde det betænkeligt at pålægge organisationerne, at de skal udpege personer af bestemt køn til udvalg.

Vi vil arbejde positivt og konstruktivt med beslutningsforslaget ud fra det samme ønske som de radikale: at fremme ligestillingen. Vi er ikke sikre på, at det radikale forslag på alle punkter er det rigtige, som også statsministeren var inde på det.

Povl Brøndsted (V):

Jeg mener, vi kan opfatte det radikale forslag som en radikal utålmodighed med hensyn til en større repræsentation af kvinder i mangfoldige af disse offentlige nævn og udvalg. Jeg mener også, at utålmodigheden er forståelig, og fra venstres side deler vi denne utålmodighed. Det er helt utilfredsstillende, at stigningen på 4 år kun er 0,7 pct., og det er også fuldstændig utilfredsstillende, hvis man skal regne frem og sige, at der vil gå 250 år eller mere, inden vi når frem til den ønskede ligestilling.

Der skal være kvinder i disse udvalg, nævn m.v. for at opnå den alsidighed, som ethvert forberedende arbejde til lovgivning må have, for at inddrage den ekspertise, som kvinder sidder inde med, måske i kraft af andre stillingsbesættelser, men også i kraft af en anden måde at opleve væsentlige dele af tilværelsen på.

Der skal ikke være tvivl om, at også vi fra vor side ønsker at fremme en udvikling i retning af ligestilling. Jeg mener ikke, pladserne skal være fordelt helt ligeligt med 50 pct. til hvert køn. Jeg tror, det ville være for firkanter, hvis vi sagde, at der altid skulle være lige mange af hver. Men der må i hvert fald i gennemsnit være en repræsentation af mænd og kvinder, der skaber den ligestilling, som er væsentlig.

Men derfra og så til at lovgive om det er der et spring. Det tror vi fra venstres side ikke vil gavne. Det vil meget let blive kunstigt, det vil blive fortænkt, det vil blive et